

mlha

Když Ylem přistával se svou kosmickou lodí na planetě Urabek, byla mlha taková, že by se dala krájet. Přestože měl koráb rozsvícené všechny reflektory, a to dokonce i přídavné, nebylo vidět vůbec nic. Jen neproniknutelná bílá stěna před lodí.

„Tak takovouhle mlhu jsem ještě neviděl“, pomyslel si Ylem. „Budu se muset při přistání spolehnout jen na přístroje a doufat, že nespádneme do nějaké prolákliny a nepoškodím loď. A jsem zvědav, jak v takovéhle mlze někoho najdu“.

Před několika dny obdržel Ylem z planety Orix-B1 zprávu s žádostí o pomoc. Na planetě Urabek se jim totiž ztratila obchodní loď. A protože se jednalo o obchodní loď s velice vzácným nákladem, rozhodli se oslovit Hvězdného rytíře s žádostí o pomoc.

Ylem zprvu s pomocí váhal. To by měla zvládnout bezpečnostní ochrana Urabeku. Navíc se právě vrátil z jiné záchranné výpravy a cítil se velice unaven. Koneckonců jsou i jiní Hvězdní rytíři, kteří by se mohli této akce ujmout. Dříve než však stačil odeslat omluvu, bleskla mu hlavou jiná myšlenka. Myšlenka na to, co by tomu řekli ve Velké Radě, že odmítl poskytnout pomoc, se mu vůbec nelíbila. Oznamil proto, že si jen trochu odpočine a vydá se ihned na cestu. Regenerátor se málem přehřál, ale Ylem se cítil o sto procent lépe. Vzdálenost k Urabeku byla dost velká a kdyby Ylem nepoužil průlet červí dírou, ale zvolil klasický let vesmírem, byl by sotva v polovině cesty.

Nyní sestupoval k povrchu planety a za pomoci přístrojů hledal místo k přistání. Pozorně sledoval údaje na výškoměru a zároveň obrazovku radaru, zda se pod ním neobjeví nějaká překážka. Nic podezřelého se však na monitoru neobjevilo a výškoměr ukazoval výšku, která kontrolovaně klesala. Ylem vyhlédl

z průhledu lodi v naději, že mlha dole ustoupila a on zahlédne povrch planety. Ale byla to marná naděje. Mléčná kaše pod ním byla pořád stejně hustá. Ylem odvrátil zrak od okénka a věnoval se raději sledování přístrojů. Vše vypadalo v pořádku a jeho Orel klesal stále níž a níž. Když se koráb nacházel ve výšce několika metrů nad povrchem, automaticky se vysunul podvozek a za pár okamžiků loď měkce dosedla. Ylem si oddechl. Jen podle přístrojů přistával nerad, ale naštěstí to dobře dopadlo.

„Tak jsem konečně tady, ale pořád mi není jasné, jak budu v té mlze pátrat po ztracené lodi,“ řekl si Ylem pro sebe a zapnul rádio.

„Tady Hvězdný rytíř Ylem, tady Ylem, volám obchodní loď planety Orix-B1, volám obchodní loď planety Orix-B1.“ Pak uvolni tlačítko mikrofonu a poslouchal. Z reproduktoru se ozývalo jen praskání. „Tady Ylem, tady Ylem,“ opakoval Hvězdný rytíř svoje volání, „jestli mě slyšíte, ozvěte se.“ Opět žádná odpověď. Ylem se zamyslel. Bude muset planetu prozkoumat. Ale jak? Letět s Orelm nad neznámým terénem a řídit se jen radarem se mu vůbec nechtělo, mohlo by to být dost nebezpečné. A vyrazit na průzkum pěšky? To už vůbec ne. Planeta Urabek sice nepatří mezi největší, je dokonce ještě menší než pozemský Měsíc, ale přeci jen pěšky se prozkoumat nedá. Ylem si povzdechl. Bude muset tedy letět v malé výšce nad planetou a plně se spolehnout na radary, které by zachytily nejen případné překážky, ale i hledanou loď. Řízení svého korábu tedy svěřil palubnímu počítači a sám se plně věnoval sledování druhého radaru, který prohlížel povrch planety. Naprogramoval tedy řídicí počítač tak, aby Orel malou rychlostí oblétał planetu a udržoval stálou výšku nad terénem v závislosti na údajích, které řídicímu počítači poskytne první radar.

„K úplnému prozkoumání planety je zapotřebí celkem šedesáti obletů,“ ozval se syntetický hlas počítače chvíli po té, co se programování dokončilo. „Mohu zahájit první oblet?“

„Tak do toho,“ odpověděl mu Ylem a zmačkl tlačítko na řídicím pultu. Orel se vznesl a vyrazil vpřed. Pomalou rychlostí začal kroužit kolem planety. Ylem se usadil ve svém křesle a pozorně sledoval obrazovku radaru, který monitoroval povrch. Mlha byla stále tak hustá, jako když přistával. Žádná známka toho, že by se kdy měla rozplynout. „Ta mlha je snad tady trvalým jevem,“ mumlal si Ylem pro sebe. Orel poslušně vykonával jeden oblet za druhým a pomalu se posouval od rovníku k pólům. Když ale dokončovali svůj čtyřicátý oběh, objevil náhle se na radaru, který Ylem sledoval, jakýsi bod. „Že by to byla ona hledaná loď?“ zvolal vzrušeně a vydal povel pro zastavení. Orel na povel reagoval okamžitě a zůstal nehnutě viset v prostoru. Na obrazovce radaru byl vidět zřetelný bod a Ylem se rozhodl, že místo prozkoumá. Do řídicího počítače zadal potřebné údaje a za malou chvíli už jeho koráb směřoval na přistání. Ylem napjatě pozoroval obrazovku radaru. Stačila jediná malá chybička a Orel by mohl být nenapravitelně poškozen. Netrvalo dlouho a podvozek se dotkl terénu planety.

Podle radaru ležel neznámý předmět severně od nich ve vzdálenosti pěti set jednotek, které jsou na planetě Zemi označovány jako metry. Ylem se rozhodl pro průzkum. A protože mlha byla pořád taková, že nebylo vidět na krok, rozhodl se, že použije vodící lanko. „V té mlze bych se také nemusel dostat zpět,“ pomyslel si, když si uvazoval konec vodícího lanka kolem

pasu. Naposledy zkontroloval složení ovzduší planety. „Atmosféra je dýchací, dýchací přístroj nebude nutný,“ oznámil hlas řídicího počítače po provedení analýzy ovzduší. Ylem seskočil z kokpitu, rozsvítil silný příruční reflektor a vyrazil. Vzrušeně sledoval zaměřovací přístroj, který mu ukazoval polohu neznámého předmětu. Přístroj se ale neustále vypínal a měnil směr, jako by byl rušen nějakým signálem. „No tak na tebe moc spoléhat nemohu,“ povzdechl si Ylem, přístroj vypnul a zastrčil jej do kapsy kombinézy. Snažil se udržovat směr prvního zaměření, kompasem. Cesta, která by jindy trvala jen pár časových jednotek, mu připadala nekonečná.

Konečně se z mlhy začaly vynořovat obrysy velkého objektu. Když se Ylem přiblížil ještě blíže, zjistil, že se dívá na moderní obchodní koráb. Že by to byla ona ztracená loď? Ylem jí opatrně obešel a hvízdal. Na boku měla velkými písmeny napsáno Orix-B1. Vstupní dveře lodi byly pootevřené. „Je tady někdo?“ zvolal Ylem. Žádná odpověď. Hvězdný rytíř si tedy odvázal vodící lanko od pasu, přivázal ho ke klíče vstupních dveří a vstoupil do lodi. Pomalu procházel chodbami, prohlížel jednu kabinu po druhé, ale nic podezřelého nezjistil. Na palubě nenašel ani žádného člena posádky. „To je divné, kam se všichni poděli?“ ptal se sám sebe, „že by se všichni vydali na průzkum?“ K prohlédnutí zbýval jen nákladní prostor lodi. Ylem do něj vstoupil a ustrnul. Nákladní prostor byl totiž úplně prázdný. „Tak tohle je zajímavé ze všeho nejvíce!“ zvolal Hvězdný rytíř. „Přece nešli na průzkum s celým nákladem! Tady se stalo něco moc podezřelého!! Vráťím se do lodi a oznámím na centrálu, co jsem zde našel, nebo spíš nenašel.“ Ylem se otočil a odešel k východu. Když hmátl po lanku na klíče, ustrnul. Vodící lanko zmizelo. Ylem si byl jist, že se samo nemohlo rozvázat, na uzlu, který použil, si dal opravdu záležet. Znamená to tedy, že lanko někdo odvázal. Ale kdo? Osádka lodi? To asi těžko. Ti by se spíš zajímali o to, co v lodi hledá. V tu chvíli si Ylem uvědomil, že musel být sledován od chvíle, kdy vyrazil od Orla směrem k obchodní lodi. Ale kým? Z myšlenek ho náhle vytrhl jakýsi zvuk, který se ozýval z mlhy před ním. Znělo to jako zvuk motoru nějakého většího vozidla a přicházel ze směru, kde stál jeho koráb. „Musím se dostat co nejrychleji zpět k Orlovi,“ pomyslel si Ylem. „Neznám přesný směr a mohl bych lehce v téhle mlze zabloudit. Jak to jen udělat?“ V tu chvíli ho napadlo, že by mohl využít radar obchodní lodi a svůj kompas. Urychleně se tedy vydal zpátky do řídicí kajuty. Po chvíli hledání radar objevil a zapnul. Obrazovka radaru se rozsvítila tlumeným zeleným světlem. Táhlý vysoký tón oznámil, že přístroj začal pracovat a na obrazovce se objevily dva blízké body. Orel a neznámé vozidlo. Ylem zadal údaje do zaměřovacího přístroje a vyrazil zpět ke své lodi. Zaměřovací přístroj se opět neustále zapínal a vypínal, pozice Orla se neustále měnila. Ylem se ale nedal zmást a podle kompasu pokračoval směrem, který se mu objevil poprvé. „Snad

nesejdu z cesty a na Orla brzy narazím,“ zadoufal. Byl si totiž velice dobře vědom toho, že pokud svůj koráb mine, nedostane se ani zpátky k lodi z Orix-B1. Náhle v mlze před sebou zaslechl nějaké hlasy. Zastavil se a pozorně poslouchal. Ano, je to tak, opravdu se z hustého mlžného oparu ozývaly hlasy. Už už chtěl na neznámé osoby zavolat, ale v poslední chvíli si to rozmyslel. Zaslechl totiž, že hlasy diskutují o jeho Orlovi. Opatrně se k nim přibližoval. Hlasy zněly stále zřetelněji a Ylem už rozeznával i obrysy několika postav před sebou.

„Kdepak, do té lodi se nedostaneme, je moc dobře zabezpečená,“ pravila jedna z postav ostatním. „Stejně v ní nejspíš žádný náklad nebude, vypadá to na nějakou cestovní loď.“

„Je to loď Hvězdného rytíře, viděl jsem ho, když odcházel,“ odpověděla druhá z postav.

„Jen aby se tak vrátil. Myslím, že by se mu nelíbilo, kdyby zjistil, že se mu loď snažíme vykrást,“ odpověděl další, bázlivě se rozhlížel kolem sebe a snažil se zrakem proniknout bílou mlhou.

„Neboj, o to jsme se postarali. Aby nezabloudil, natáhl si vodící lanko. A to jsme mu odvázali. A přístroje navigace jsou rušené,“ odpověděla třetí z postav.

„Měli bychom se vrátit na základnu a oznámit, že tentokrát nebude žádná kořist. Šéf měl dobrý nápad s těmi zamlžovacími přístroji. Takhle je celá planeta zahalená mlhou a my můžeme v klidu nic netušící loď, které zde přistanou vykrást. Posledně to tedy byla trefa, ta obchodní loď,“ ušklíbl se první hlas. „To tedy byla, loď byla plně naložená. A co uděláme s její posádkou?“ zeptal se druhý z mužů. „Nevím, to si rozhodne šéf. Pojd’me, vrátíme se na základnu,“ odpověděl opět první hlas. Všechny postavy pomalu vykročily směrem k vozidlu, které stálo opodál. Ylem se rozhodl zakročit a vyslal směrem k mužům, opatrně kráčejícím mlhou k vozu, omračující paprsek. Poté, co se bezvládně sesuli k zemi, jim nasadil pouta a vyhoupl se do kabiny Orla, aby podal hlášení velitelství o všem, co se zde děje. Dostalo se mu odpovědi, že několik dalších korábů Hvězdných rytířů je na cestě, aby mu pomohli. Ylem se zatím posadil ke svým zajatcům a čekal, až se proberou z bezvědomí. Netrvalo dlouho a muži se začali probouzet. Nevěřicně na něj zírali, ale mlčeli.

„Tak co mi řeknete k tomu zamlžovacímu zařízení?“ zeptal se svých zajatců Ylem. „A kde sídlí ten váš šéf?“ pokračoval pak ve výslechu. Odpovědí mu bylo jen několikeré zavrtění hlavou. „No jak chcete. Za chvíli je tady flotila Hvězdných rytířů a podrobně prohledáme celou planetu,“ odpověděl Ylem. Vstal a odcházel zpět ke své lodi. „Počkej“, zavolal na něj jeden z mužů, „to zamlžovací zařízení je nedaleko odtud a tam také je náš šéf. I zajatá posádka obchodní lodi. Zavedu tě tam.“ „Dobře tedy, rozvážu tě a zavedeš mě k šefovi. Ale žádné podrazy!“ rozkázal Ylem a uvolnil muži pouta. Ten váhavě vstal a vykročil směrem k vozidlu. Cesta netrvala nijak dlouho a z mlhy se pomalu začaly vynořovat obrysy jakýchsi

budov. „Tak a jsme na místě,“ otočil se muž směrem k Ylemovi. „Můžu se zeptat, co se s námi stane, až přiletí ostatní rytíři?“

„Budete postaveni před soud a po zásluze potrestáni. Nikdo nemůže beztrestně loupit, to je proti zákonům vesmíru. Ale teď mě zaveď k tomu vašemu šéfovi,“ odpověděl Ylem, „a také tam, kde se to zařízení vypíná!“

„Vše ti ukážu,“ přitakal horlivě muž. „Šéf sídlí v hlavní budově a tam je také ovládání zamlžovacího stroje. Táhle,“ ukázal rukou před sebe. Společně vstoupili do hlavní budovy. V křesle před ovládacím panelem odpočíval obtloustlý muž ve staré vojenské uniformě. „Tak už jste zpátky? Co to bylo za loď?“ zeptal se a otočil se na židli ke dveřím. Vyvalil oči a strnule hleděl na Ylema. Než stačil zareagovat a sáhnout po zbraní, Ylem měl už svoji zbraň připravenou k výstřelu a mířil na něj. „Okamžitě vypni zamlžovací zařízení!“ rozkázal. „Kde je posádka lodi z planety Orix-B1?“ Muž se otočil k ovládacímu panelu a stiskl několik tlačítek. „Posádka lodi je zamčená ve sklepení budovy,“ pronesl sklesle po chvílce zaváhání.

„Za svoje činy poneseš následky,“ pravil Ylem k oběma mužům. „Teď vás spoutám a dojdu osvobodit zajatce.“ Oba muži bez sebemenšího odporu poslušně natáhli ruce před sebe. Ylem je pevně spoutal a odešel do sklepení osvobodit posádku lodi. Všichni zachránění se na něj okamžitě vrhli, objímali ho a děkovali mu. Společně pak vyšli ze sklepení. Za okny budovy bylo vidět, jak se mlha rozpouští a krajinu ozařuje místní slunce. To už ale nad planetou burácely motory flotily lodí Hvězdných rytířů a jednotlivé koráby začaly přistávat na planině, kolem starých, polorozbořených vojenských objektů. Ylem předal veliteli flotily loupeživé zajatce a vysvětlil mu, co se zde stalo. Posádka lodi z planety Orix-B1 mezitím roztřídila a přenesla ke své lodi, ze skladových prostor hangárů, odcizený náklad a pak odstartovala za svým cílem. Také Ylem se vrátil do kabiny Orla a vznesl se nad koráby Hvězdných rytířů. Vracel se domů.

Na planetu Urabek se vrátil klid a pořádek.